



THẨM HIỂM MẶT TRĂNG



+VI
741
.5
H



NHÀ XUẤT BẢN
THANH NIÊN



THĂM HIỂM MẶT TRĂNG



NHÀ XUẤT BẢN
THANH NIÊN



Tủ Sách Mini

www.sropeoltranh.com

Chịu trách nhiệm xuất bản:

HOÀNG PHONG

Biên tập:

NGUYỄN ĐÌNH HOÀN

Trình bày bìa:

ĐẶNG KIM QUANG

- Truyện được scan và phân phát miễn phí cho người hâm mộ, xin đừng dùng để mua hoặc bán trong bất cứ trường hợp nào.
- Nếu có điều kiện xin mua truyện để ủng hộ tác giả.
- Khi đăng trên web khác xin đừng xóa hay thay đổi các hình ảnh hay logo của Tủ Sách Mini dưới bất cứ hình thức nào.
- Muốn truyện được phát hành nhanh hơn? Xin tham gia nhóm cleaner của Tủ Sách Mini.



Tủ Sách Mini

www.truysachmini.com

In 5000 cuốn khổ 21 x 29 cm.

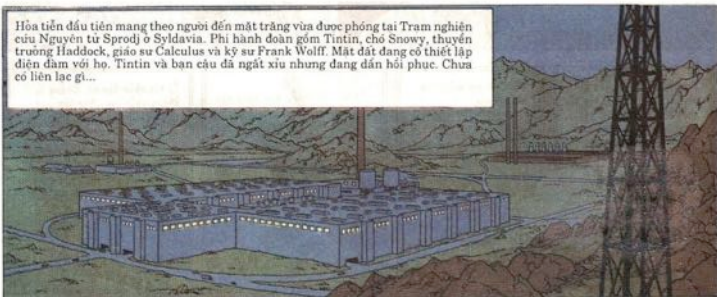
Tại Xưởng in kẻ tập - văn hóa phẩm FAHASA.

Giấy phép xuất bản số 67/166 CXB.

In xong và nộp lưu chiểu tháng 1/1997

THĂM HIỂM MẶT TRĂNG

Hỏa tiễn đầu tiên mang theo người đến mặt trăng vừa được phóng tại Trạm nghiên cứu Nguyên tử Sprođj ở Syldavia. Phi hành đoàn gồm Tintin, chó Snowy, thuyền trưởng Haddock, giáo sư Calculus và kỹ sư Frank Wolff. Mặt đất đang cố thiết lập liên lạc với họ. Tintin và bạn cậu đã ngã xỉu nhưng đang dần hồi phục. Chưa có liên lạc gì...



Mặt đất gọi Hỏa tiễn Mặt trăng... Các anh có nghe gì không? Mặt đất...



Chúng ta tính toán sai à? Lạ quá!

Mặt đất gọi...



Họ không biết có kẻ khác cũng đang nghe

Mặt đất gọi Hỏa tiễn Mặt trăng!

Quý thật, họ mù chết cả thì chúng ta khốn!









Gi vậy?



Lại đây! Nhìn vào kính tiềm vọng nè - Thật là cảnh tượng chưa từng thấy!



Đấy, trái đất củ xun của chúng ta nhìn từ 6000 dặm đấy!



Ôi thấy được cảnh này có chết cũng đáng.

Hự vọng là thế. Nếu bác không phiền, cháu chưa muốn chết với đầu bác ợ!



Ta nói thế thôi! Ta đến điều khiển buồng lái đi!



Hồ tiên Mặt trăng gọi trái đất... Giáo sư Calculus đây - Mọi thứ ổn cả...



Sức sinh! Đừng có ở đó rần rĩ! Làm ơn biến đi cho tôi nhờ! Tôi đang có việc quan trọng phải làm đây!



Lên mau, mau nào!



Và ở đó đến chừng nào tôi gọi thì thôi. ... Rủ chứ?



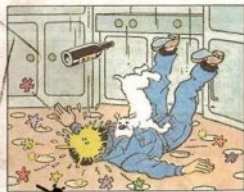
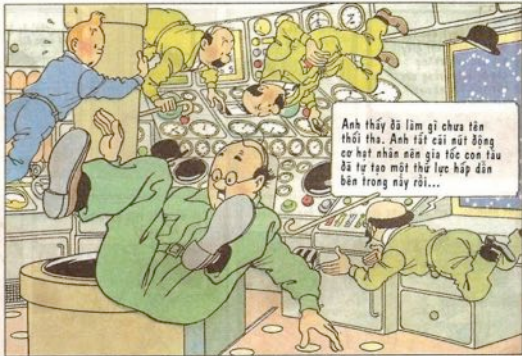
Những thứ thế này cần phải rèn tay nghiên cứu!



Nào, ta bắt đầu chiến đấu!







Chuyện gì thế? Sao các anh tất mớ-tư hạt này?



Hồa tiền Mặt trăng đây... Một trong hai thim tử vô tình kéo nút đó... Nhưng chúng tôi bật lên lại rồi.

Tức cười ghê chúng tôi ôm nhau cùng ngắc!

Ừ, để làm gì hả?



Đề an toàn, tôi đang phạt mỗi người một đôi bốt để nhảm từ...

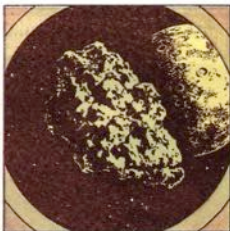


Giáo sư hay thật. Lần sau những đế này sẽ gắn lư chúng ta vào sàn cabin và sẽ không lơ lửng như bong bóng nữa.



Ta đang mơ à, kia là Adonis ư?

Adonis là gì? Bạn anh ở gần đây à?



Adonis là tiểu hành tinh quay quanh sao Hỏa và sao Mộc. Nó là một khối như đá, đường kính chừng một dặm. Vào chỗ ta mù xem đi. Ta đi mang bốt vào. Nhưng vì Chứa làm ơn đừng sờ vào cái gì cả!



Thế, thế đấy. Còn một đôi thừa ra ư? Có ai không mang vào à?

Là thuyền trưởng đấy. Cháu sẽ đem xuống cho bác ấy.



Chào nhóc! Nhóc có bụng lung tung không hả?

Ồi, Tintin đây rồi. Phải chỉ cậu biết mọi chuyện vào rồi!



Thuyền trưởng đau rồi. Có tờ giấy đựng kia kia!



Trời ơi! Thuyền trưởng mất trí rồi! Phải đưa giáo sư xem mới được!



Máy mà có đôi bốt này! Mớ oi! Mớ-tư ngưng hoạt động rồi. Lại chuyện gì nữa đây...



Hầu tiên Mặt trăng gọi Trái đất... không biết vì sao cánh cửa ngoài mở ra, còn động cơ hạt nhân tự động ngưng. Tôi đang xem xét nguyên do.



Câu trả lời đây nè! Từ giây này cháu tìm thấy trên bàn khoan dưới.



"Tôi phát ngáy cái hỏa tiễn thôi này rồi. Tôi về Marlin Spike đây!"
Ký tên: Haddock. Thì ra là hân - Hân điên rồi sao?



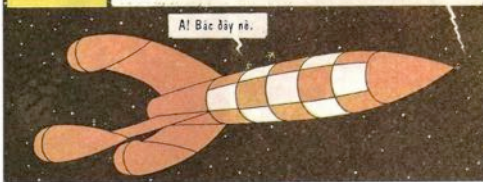
Điên? Cháu nghĩ bác ấy đã ngán khăm whisky rồi. Phải tìm thôi. Bác cho phép cháu mặc đồ phi hành gia và ra ngoài chứ?



Ít phút sau

Chúng tôi đây... Thuyền trưởng đột nhiên thích ra ngoài và Tintin theo giúp ông ta.

A! Bác đây nè.



Chào thuyền trưởng. Xin chào? O!
Bác nghe cháu không?

Nhóc à, bác đây nè!



Đi nhiên bác nghe rồi... Ch... cháu có nghe b... bác không? Tít... tít. Thấy không nè -Bác hóa thành chim đấy...



Tintin gọi giáo sư đây. Cháu thấy thuyền trưởng rồi. Bác ấy lo lúng cách chúng ta cỡ mười thước, cùng một tốc độ. Cháu sẽ tìm mọi cách kéo bác ấy về.

Được rồi.



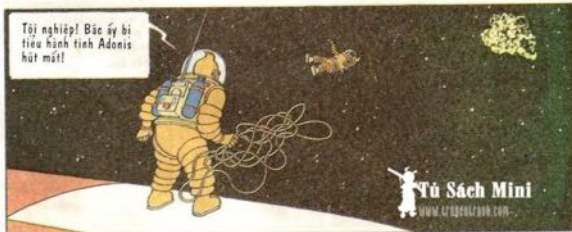
Kéo ta v... về cái đ... điều gì gà bay quỳ quai ấy à? Kh... không bao giờ... giờ. Ta về... M... Marlin Spike đây.



Bác ấy đang tiến ra xa dần. Trời ơi!



Tội nghiệp! Bác ấy bị tiêu hành tinh Adonis hút mất!





Giáo sư ơi, Tintin đây... Thuyền trường đang bị tiêu hành tinh Adonis kéo ra xa... xa dần...



Xa nữa à?... Chỉ chờ thế thôi... Nó đã trở thành vệ tinh của Adonis rồi!



Thì thông báo cho mặt đất biết quỹ đạo của Adonis có vệ tinh mới mang tên Haddock chứ gì nữa!



Dừng vội! Châu có cách này: Bắc kéo thang ra cho châu neo lại vùng vàng đỏ. Rồi bật mô-tơ và khăn trương lên là vùa...

Châu tính làm cái quái gì vậy?



Để tiến lại gần thuyền trường, ném sợi dây kéo bắc ấy lại.

Kéo ta? Đợi kiếp sau đi!



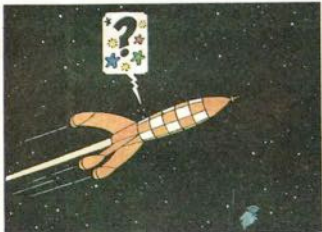
Khùng điên thật! Nhưng ta khám phục ý chí của châu - Ta đợi lệnh châu đây...



Tintin đây. Châu xong rồi. Bắc bật mô-tơ đi!



Được. Châu liều lĩnh quá đây... Nhưng chúc châu may mắn! Bắc đã bật rồi!



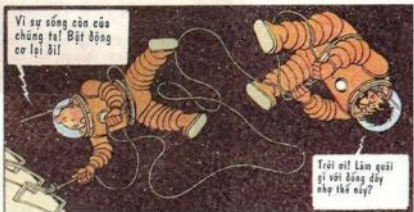
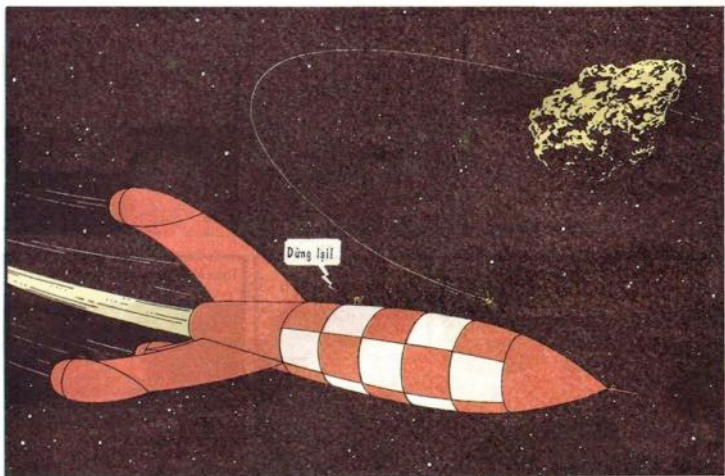
Tintin đây. Châu bị chướng nhưng đã gượng lại. Bắc cứ tiếp tục nhé...

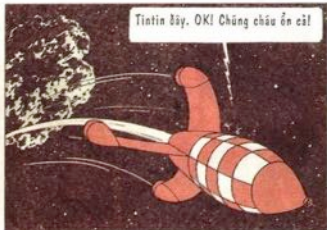
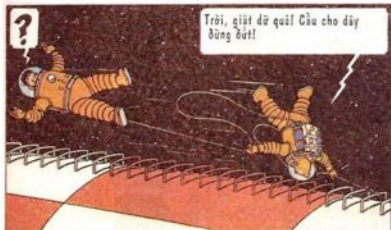


Ừ, ta thấy hân rồi. Ta tiến gần hân đây. Nhưng vì Chúa, phải thật mau không thì Adonis sẽ cuốn chúng ta vào quỹ đạo của nó ngay khi động cơ dừng lại đây.



Ta sẽ làm hết sức... Sân sàng chưa? Nào động cơ!







Lúc này đến khi thuốc có tác dụng, châu sẽ dọn tóc cho hai bác. Nhưng hãy xuống dưới kia, sẽ dễ làm hơn nhiều...



... Dưa đây cho bác. Bác sẽ tự xén hai con cừu merino này!

Ồi, bác làm ơn...



Trời đất gọi
Hầu tể Mặt
trăng! Chú ý!
Chú ý!



Nghe đây... 20 phút nữa sẽ có
chỉ dẫn đổi hướng chuyển động.

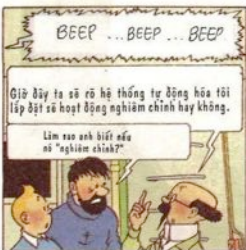


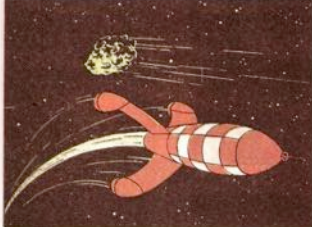
Sẵn sàng theo sự điều
khiển của các ông!



Tủ Sách Mini

www.trochtranh.com





Hừ! Tại qua nạn khỏi! Tôi thử được rồi. Tôi không ngại nói rằng, tôi thật sự kinh hoàng.

Chúng ta đã có thể thành thiên thần nhờ ả?



Không chỉ thế! Kinh khủng hơn, tôi nói cho mà biết: Nếu những lý thuyết của tôi không thành công, tôi đã phải tính toán lại từ đầu đấy.



Vài phút sau

Và sau này có ai hỏi "Anh đảm trách nhiệm vụ gì trên Hỏa tiễn?", tôi sẽ đáp "chuyên viên hút tóc!"



Mười giờ lâu này không cần cắt bằng kéo



Mà phải có mấy xén cô kia, đồ trời đánh ả!



Hừ! Xong một tên rồi! Mời quý ông kế tiếp! Cái gì? Không được vừa ý lắm ả?

Ha! ha! Người anh em khôn khéo! Ước gì anh thấy mình trong gương nhỉ?



Cười, cười cái gì... Anh sẽ nghĩ khác đi nếu anh biết thật ra anh còn bình hơn nhiều.



Và những cái chuyện vô văn này còn lâu mới xảy ra nếu anh phân biệt được thế nào là một giờ trưa và thế nào là một giờ sáng!



Rồi đấy! Xem tay tôi dính toàn các thứ chất tiết này này.



Sao, đức ông không vừa ý nữa ả? Thế muốn gì nữa nào? Đầu gọi cho thơm tho nhé? Hay là uốn cho xoắn lại?



Ồi xem kia!



Ha ha! Chú em ả! Xem chú kia!



Giáo sư ơi!
Giáo sư!



Trời ơi! Tôi cất chừng nào tốc họ
đài ra chừng đó... Các lũ Thompson
chết tiệt ấy...

Suyt! Trái đất
gọi kia!



Các anh còn ba phút nữa trước
khi đổi chiều bay.



À, còn chuyện này nữa! Anh
nghĩ làm thế nào chúng ta
đập xuống mặt trăng, khi các
tên lửa này cứ chúi thẳng tới
mũi?

Thì chúng ta tới
nơi chứ sao!



Đĩ nhiên, và tôi như một viên đạn
vậy. Chúng ta lao vào mặt trăng
với vận tốc kinh khiếp rồi vỡ ra
từng mảnh. Và đó là đoạn cuối
của thiên đường. Anh muốn thế à?

Tôi ư?



Nghe đây! Ước muốn duy
nhất của tôi, trời ơi, là hít
thở bầu không khí của Chúa
thay vì khô khốc trong các
hộp diêm này... và rít các
tàu thuốc yếu ớt... Hút!



Hay lắm! Để tránh hiểm họa động cơ ấy, chúng ta đơn
giản chỉ quay ngược lại. Chỉ cần tắt động cơ chính, mở
động cơ phụ... Một khi hỏa tiễn quay đầu lại, khối thừa
từ một hạt nhân sẽ hãm tốc độ của ta lại. Và chúng
ta nhẹ nhàng đập xuống Mặt trăng. Hiểu chứ?

Nếu tôi không nghe nhầm
thì đây cũng là một thao
tác ba cánh, nhưng hơi
khác đi một chút



Mặt đất gọi...
Hai phút nữa
sẽ tắt động cơ
chính...



Mọi người sẵn sàng chưa? Nếu anh không
muốn bay như bướm khi tắt động cơ thì mau
mang bột vào đi.



Ồi trời, chúng ở dưới kia.
Ta xuống mang bột vào đi...



Một phút nữa.



30 giây...



20 giây...

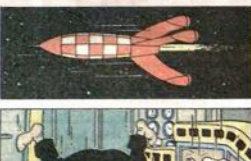
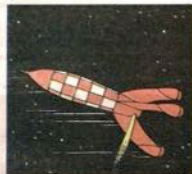
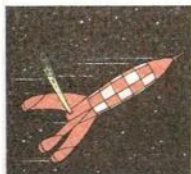


Mười giây nữa... Chín... tám...
bảy... sáu... năm... bốn...
ba... hai... một...
KHÔNG.

Ngài đã mang bột
xong chưa thuyền trưởng?



Đang chuẩn bị mang
vào đây...



Ông chủ ơ, có thật họ sẽ đáp xuống Mặt trăng không?

Câu mong thế! Nhưng trở về lại là chuyện khác!

Tôi... tôi không hiểu... có phải...?

Suy! Thiên cơ bất khả lộ!
Rồi mây sẽ rõ... Có tín hiệu radar nữa kia...

Mặt đất gọi...

Mặt đất gọi Hòa tiền Mặt trăng. Các anh còn 88 ngàn dặm nữa theo dự đoán. Các anh đang giảm dần theo tốc độ.



Một lát sau...

Mặt đất đây. Các anh còn 31 ngàn dặm nữa. 40 phút nữa các anh điều chỉnh nút lái tự động và hạ cánh ở điểm đã định vị trên mặt trăng.



Hòa tiền Mặt trăng nghe đây. Chúng tôi chuẩn bị dừng lại. Sau đó sẽ chuẩn bị hạ cánh.



Thế này, các bạn, nếu mọi chuyện tốt đẹp cả thì nửa giờ sau chúng ta sẽ nghỉ ngơi trên mặt trăng, tại nơi tôi đã chọn sẵn là bên bờ biển Thần Tầu... Các em, Tintin.



Bờ biển... Tuyệt quá... Lâu rồi ta không đi biển anh Thompson nhỉ?

Hẳn rồi. Nhưng tôi không được báo là trên mặt trăng có biển. Anh có biết không thuyền trưởng?



Biết chứ! Tôi nghe nói họ còn cần tuyển hai tên rồi Punch và Judy biểu diễn trên bến tàu nữa. Các anh thích hợp lắm!



Các phi hành gia vẫn gọi những đám họ thấy trên mặt trăng là "Biển Bạc". Còn cả biển Thần Tầu, đại dương Giông Tố nữa... Nhưng đó các anh tim được một giọt nước



Mặt trăng có khoảng 90.000 hố lõm gọi là miệng núi lửa. Một số rộng vài trăm thước Anh. Số khác, như hố Bailly, đo được 150 dặm...

Trời đất ơi! Miệng núi lửa rất là nóng. Coi chừng chúng ta rơi vào lỗ hỏa táng mất.



Đừng lo! Đặt tên thế thôi chứ chúng em yên hết rồi. Thật ra chúng ta sẽ hạ cánh xuống miệng núi lửa Hipparchus, miệng rộng 90 dặm...



Trạm ngàn lần không! Tôi không đồ yên đâu!



Có chuyện gì chẳng?

Hắn... hắn phỉnh gạt chúng tôi. Chúng tôi yêu cầu xin lỗi!

Tôi? phỉnh ư? Tôi?

Vâng thưa ngài! Họ cần chúng tôi vào vai chủ rồi trên bờ biển. Anh có nói thế không? Anh tưởng chúng tôi ngu lắm hả?

Đúng thế, hắn đã xin lỗi chúng tôi. Và chúng tôi yêu cầu được phỉnh gạt!

Trời ơi, anh lẫn lộn hết cả rồi!

Ồi, có nghĩa là ngược... ngược lại?

Được rồi. Tôi nói lại. Không có cần thăng rồi Punch và Judy nào cả. Nên các anh sẽ không có việc... Thỏa mãn chưa?

Được, chúng tôi thỏa mãn.

Chính xác hơn là: dĩ nhiên rồi.

Đúng rồi... Không cần rồi nữa.

Và chúng ta sẽ không có việc... Đơn giản thôi!

Bình tĩnh lại nào! Có phi hành gia nào chuẩn bị đập xuống mặt trăng bằng cách cải cò không?

Đừng quên là chúng ta đang gặp nguy hiểm! Và đã cùng chào mừng một chiếc thuyền. Hãy là bạn tốt. Hãy bình tĩnh để bồi đắp mọi tình huống. Nào, mọi người về giường của mình đi.

Có bốn giường sao đủ cho sáu người? Dĩ nhiên châu có thể nhường cho ai đó, nhưng...

Tất nhiên không rồi!

Chỗ của châu là ở điện đài để giữ liên lạc với Trái đất càng lâu càng tốt. Ta sẽ sắp xếp tiếp.

Còn hai tấm nệm, trải chúng dưới sàn và đi nằm mau.

Cảm ơn, nhưng chúng tôi chưa buồn ngủ.

Buồn ngủ hay không cũng nằm xuống! Lệnh đây, nghe không? Là lệnh!

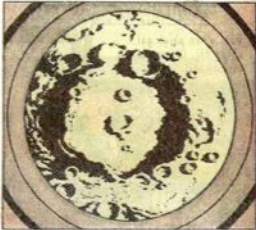
Đến lúc đó ta lên giúp Wolff chuẩn bị nốt việc hạ cánh

Mặt đất gọi Hòa tiền... Các anh còn 3750 dặm nữa là đến Mặt trăng.

Hòa tiền Mặt trăng đây... Phải...Việc chuẩn bị đang được hoàn thành. Giáo sư đi điều khiển bộ phận lái tự động rồi.



Bây giờ Đồng... Xa quá rồi. Một độ Tây. Đồng rồi. Hướng thẳng vào miệng núi lửa Hipparchus



Lại đây Snowy.



Nhóc sẽ...



Chúng ta được dặn là phải đi nằm. Nhưng chắc không với áo xống thế này đâu.



... dễ chịu hơn nhiều khi mà... Ừ. Hai bức lăm gì vậy?



Lũ chất dăm! Đi ngủ đi những con sứa đom đóm! Mau lên! Nằm xuống ngay lập tức!



Và liệu hồn ở yên đấy, đồ cứng đầu à! Nếu chạy lung tung, giáo sư sẽ thả xác ngài xuống một hành tinh vắng ngắt nào đấy. Ông xuống kia.



Mọi người đi ngủ hết rồi? Tốt. Wolff ơi, anh lên đây.



Hòa tiền Mặt trăng đây. Sẵn sàng rồi. Mọi thứ đều ổn cả. Hướng thẳng xuống miệng núi lửa Hipparchus. Chúng tôi đang nằm đấy.



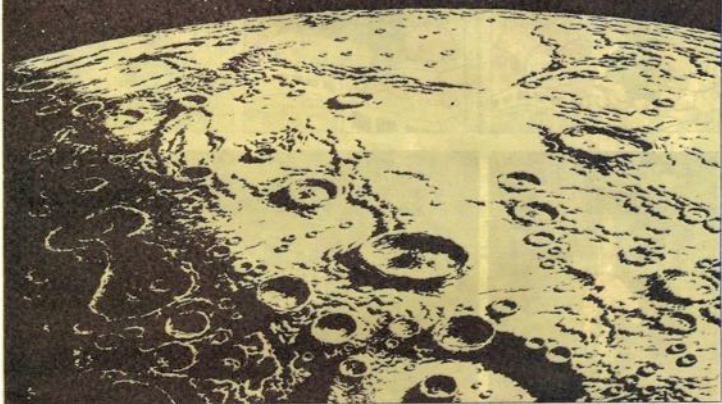
...động cơ hạt nhân ngừng rồi. Và động cơ phụ vừa lập tức thay thế.



... Thật ghê gớm quá! Khó tin quá! Nghĩ xem vài phút nữa chúng ta sẽ đi dạo ở mặt trăng hay có thể đều tôi mạng cả. Điều kỳ quái thế!



Tintin gọi đây. Chúng tôi thấy có ảnh hưởng của tốc độ giảm dần rồi.



Chúng tôi bị chấn động nhẹ do hỏa tiễn bị rung. Đó là nỗ lực cuối cùng trước khi đáp xuống.



Tại chúng tôi bị ư... Cũng lúc càng rung mạnh hơn. Cảm giác khó thở



Chúng tôi bị đè bẹp xuống giường vì một trọng lượng không thể thử được. Không nhắc nhích... Giáo sư... Châu nghĩ... ngủt...



... đầu châu... sẽ... nổ tung. Con người... muốn lòi ra... Tim châu.. Oì... tim châu.



Ồi... thuyền trưởng... ngất... ôi đau
... sao mà rung hết lên thế này... gắng
lên... nào... gắng lên!



crrr... crrr...
crrr... crrr...
crrr... crrr



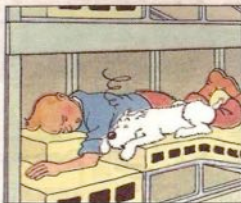
Ồi thôi rồi... Tôi nghiệp
câu bé ngất xỉu rồi. Ôi sao
lại im lặng đáng sợ!



Gâu gâu gâu!!



WOWWO... WOWWO!!!



Con chó hấp hối đấy! Rồi nó cũng
chết mất thôi

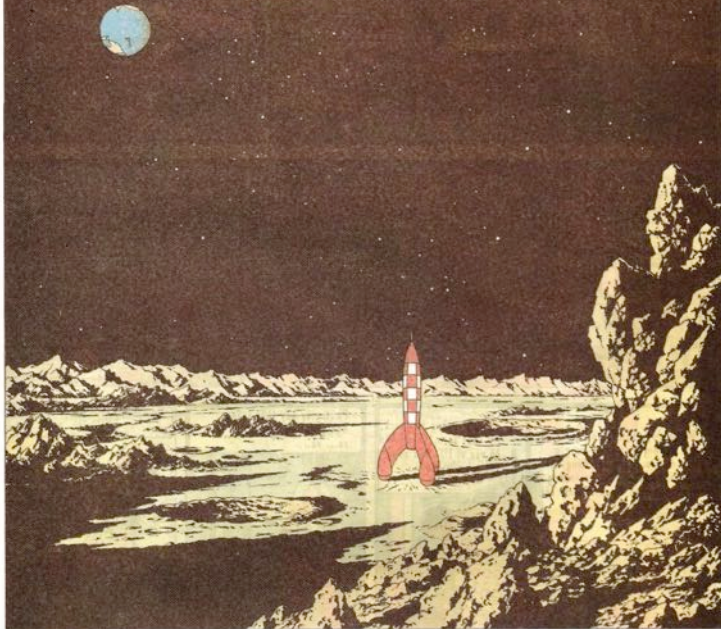


Mặt đất gọi Hỏa tiễn Mặt
trắng... Nghe rõ trả lời...
Mặt đất gọi...



Tú Sách Mini

www.tusachmini.com



... Cô chuyện gì không ổn. Chúng ta gọi nửa giờ rồi. Chúng tôi nghe trả lời gì cả. Thử lần nữa... xem...

Mặt đất gọi...

... Hòa tiên Mặt trăng đang nghe đây. Hòa tiên Mặt trăng...

Họ sống rồi! Họ vẫn còn sống!

Trời ơi!

Giáo sư Calculus đây! Từ Mặt trăng! Thành công rồi! Mọi người rất khỏe! Chúng tôi đã không li lạc được vì điện đàm bị hỏng. Do chấn động làm rung hòa tiên. Các anh có nghe rõ không?

Khả rồi. Hình như cơn chấn động vẫn chưa qua. Chúng tôi nghe có tiếng gì lạ...

Đừng... đừng lo... Hai tên thám tử đang ngủ đây. Chúng vẫn chưa chịu dậy.

Chúng tôi bắt đầu đổ bộ... Cậu bé Tintin, người nhỏ tuổi nhất của phi hành đoàn, đã vinh dự được chọn là người đầu tiên đặt chân lên mặt trăng. Sau khi trang bị, cậu bé sẽ nói cho các ông biết những ấn tượng đầu tiên... Tôi ngưng ở đây.

Tintin đây. Tôi đã bận dỡ phi hành gia và đang đứng ở cửa ra vào. Đang kia đang hạ áp suất xuống. Thuyền trưởng Haddock chịu trách nhiệm. Tôi đang chờ chỉ dẫn cuối cùng.

Thuyền trưởng Haddock. Áp suất zero. Thang kéo đã vào vị trí. Sẵn sàng! Tôi mở cửa đây!

Phút giây này thật trang nghiêm. Cửa đang từ từ mở ra... Và...

Ồ... ồ!

Ồi! Cảnh tượng thật kỳ dị!

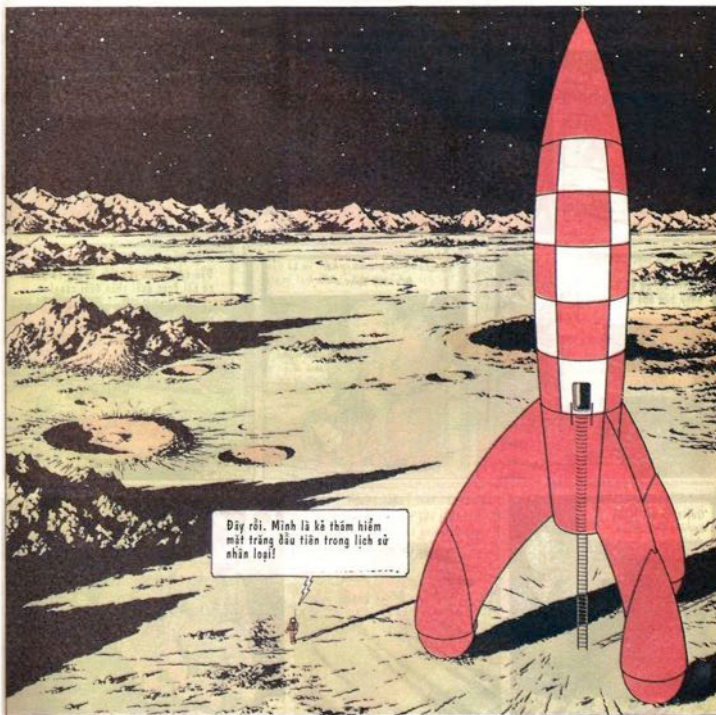
Tà lăm sao nhĩ? Một miền đất chết. Miền đất ác mộng. Hoàng vầng đến rợn người. Không một cây, không hoa; một đám cỏ cũng không có. Không chim chóc, không tiếng động, không mây. Bầu trời đen như mực với vụn ánh sao...

...nhưng vô cảm, nhưng băng giá. Chúng không lấp lánh lung linh như ta thấy ở Trái Đất.

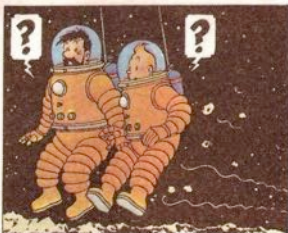
Bây giờ tôi đang leo xuống.



Chỉ còn vài bậc nữa...
Ba... bây giờ là hai...
một... đây rồi...



Đây rồi. Mình là kẻ thâm hiểm
nhất trần đầu tiên trong lịch sử
nhân loại!



Chuyện gì vậy? Động đất à?

Ờ, nhưng mà...



Trời đất ơi! Xem kia!

Xây ra cái quái gì vậy?



Một thiên thạch! Nó rơi ngay chỗ ta vừa đi qua! Rồi biến luôn!

Biến? Ta có kịp nghe tiếng gì đâu!



Phải thôi! Mặt trăng không có không khí nên không có tiếng động. Vì vậy nên thiên thạch rơi xuống nguyên vẹn. Còn ở trái đất sự ma sát của bầu khí quyển sẽ làm nó nóng lên và rồi ra trước khi tiếp xúc, nên ta gọi là "sao băng".

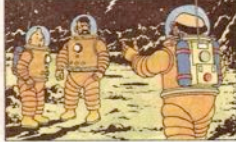


Tuy vậy, nếu tên trùm tư bản nào cho là kiểu tiếp đón này sẽ lôi kéo nhiều khách du lịch thì họ làm to rồi!



Xin chào! Khó tin quá! Kỳ diệu quá! Chúng ta đang ở trên mặt trăng!

A, giáo sư đây rồi!



Lại đây xem này. Rồi quăng cái vé khứ hồi đi là vừa!

Một thiên thạch!
Điều kỳ làm sao!



Điều kỳ ư? Khi nào đến lượt chúng ta đẹp lầy như cá hộp vậy?

Ồi! Một sự ngẫu nhiên thôi mà!



Phải rồi, thưa ngài! Nhưng không phải ngẫu nhiên của tôi! Tôi là thủy thủ mà! Sông nước ít ra cũng không trừu tượng tính mạng chúng ta như các con chuột chuột đang đầu hạ cảnh độ này. Lúc nào tìm cũng muốn rút ra ngoài!

Có lẽ! Vậy anh thử bơi xuống lên mặt trăng đi!



Thôi, đó không phải là vấn đề. Phải bọc dờ hàng hóa xuống thôi. Wolff đang chuẩn bị trên ấy.



Nhưng không biết anh ta chờ cái gì. Wolff ư nghe không? Calculus đây này.



Mã ời, cái thang, cái cửa. Chuyện gì xảy ra vậy?



Thang cất đi rồi. Cửa đóng. Nghĩa là sao nhỉ?

Wolff ơi?

Wolff ơi! Chết tiệt! Anh đang bày trò gì trên đó vậy? Wolff, Wolff ơi. Anh có trả lời tôi ngay không?

Wolff ơi. A, thang kia. Cửa mở lại rồi.

Anh làm chúng tôi đứng tim đấy... Tưởng tượng cái hỏa tiễn đột nhiên phóng đi và trở về Trái đất, bỏ chúng tôi lại ở các nơi khi họ có gậy này.

Tôi xin lỗi... Tôi đã nhầm... Ngụ thế... tôi...

Bỏ đi! Chúng ta đỡ hàng hóa đi! Thuyền trưởng sẽ lên giúp anh Tintin và tôi ở lại dưới này.

Đơn giản lắm Haddock. Anh chỉ đứng coi những kiện gỗ đi thuyền bằng ròng rọc mây mà thôi.

Được rồi, tôi lên giúp Wolff đây.

Hỏa tiễn Mặt trăng gọi Trái đất. Calculus đây. Hàng được đỡ rồi. Mọi chuyện đều suôn sẻ

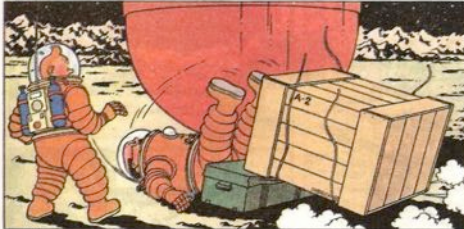
Hàng giờ trôi qua

Đấy. Rồi thì chúng ta cũng xong. Nhưng còn các xe tăng trình sắt nữa.

Tiếp tục đi thuyền trưởng.

?

Trời! Tránh ra!



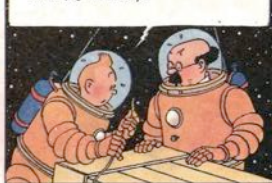
Triệu triệu con chết dần! Nếu là tôi tôi đã cảm ơn Tintin rồi. Không có cậu ấy anh đã tan xác rồi



Nhìn đi giáo sư. Châu đây bác ra là sai à?



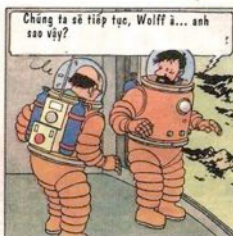
Dây đứt ra nè. Nổ bô cò xất dữ quá. Tại những chấn động vừa rồi đấy.



Chúng ta phần nào gặp may rồi. Tiếp tục chú thuyên trưởng. Lần này kiểm tra đây kỹ càng nhé.



Ừ! Chúc chắn sẽ kỹ gấp đôi!



Chúng ta sẽ tiếp tục, Wolff à... anh sao vậy?



Tôi... không... biết. Nhức đầu quá... đột nhiên tôi nghĩ mình sẽ ngất đi... Có lẽ tìm tôi... nó... đỡ hơn rồi...



Do anh mệt quá đấy. Đừng lo. Hay có lẽ bình oxy của anh trục trặc. Đi nghỉ đi Wolff. Chúng tôi làm được rồi.



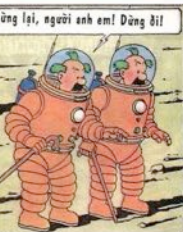
Vài phút sau

Chúng tôi lên nằm nghỉ đây. Trong lúc hai thám tử xuống đi dạo mắt để thay đổi không khí.



Tưởng tượng xem chúng ta đang nền gót lên những nơi con người chưa hề tới.

Phải chưa hề không à?



Dừng lại, người anh em! Dừng đi!



Có kẻ nết này! Nhìn xem!



Vì Chúa hãy cẩn thận đấy!



Thấy không? Thật kinh ngạc! Một cú nhả thật tuyệt!



Đến lượt em đấy! Đừng sợ, nhả đi!

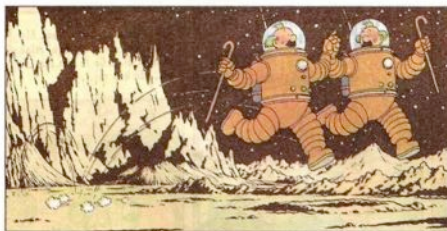


Ê, xa hơn anh nữa này! Ghê không?



Có sáng kiến này, cầm tay đi. Nào chúng ta cùng múa ba-lê!

Ba-lê? Được, rất hân hạnh!



Ha! ha! ha!

Ha! ha! ha!



Ha! ha! ha!
Ha! ha! ha!

Xem nào! Giả sử có ai đó đang nhìn chúng ta!



Có người ư? Ha! ha! Người!

Tại sao không nào?



Cứ như ta đang ở trên một con lộ đồng đúc ấy. Trên mặt trăng làm gì có người!

Chưa ai thấy thì làm sao ta dám chắc?



?

Đây nữa này, nhìn đi!

Này... thấy chưa? Tôi đã bảo mà...

Dấu chân! Có ai khác ngoài chúng ta cũng đến đây.



Allo... Thompson đây...
Gọi Hòa tiên Mặt
trắng...

Chúng tôi. Calculus
nghe đây.



Thompson đây... Có tin chấn động nè... Nghe
rõ không... Có người lạ trên Mặt trăng đấy!

Chuyện có tích hồ? Người?
Người lạ? Vô lý!



Nhưng có thật mà! Có dấu chân đấy nè.

Dấu chân? Rõ ràng chỉ có dấu chân
một kẻ trong chúng ta mà thôi.



Không thể một trong chúng ta được.
Có hai kiểu dấu chân cơ mà!

Đúng đấy!



Thì đó là dấu chân của hai kẻ trong
chúng ta. Ờ, coi chừng hai kẻ đó
chính là các anh nữa đấy.



Ơi trời ơi! Hay chúng ta đã đi vòng vòng theo
dấu vết của chính ta, như trên sa mạc ấy?

Tất nhiên là không! Hai kiểu dấu chân!
Chúng ta không phải duy nhất đâu!



Không duy nhất! Được rồi! Quay về
đây, sửa con ơ! Về nghĩ đi dấu gì oxy
cũng chỉ đủ cho hai ngài trong nửa
giờ nữa thôi.



Được, được. Vâng đây. Vì anh đã gạt bỏ những
đồng góp khoa học của chúng tôi.



Có lẽ buồn ngủ. Nhưng cũng có lẽ đúng chữ.
Làm sao ta chắc được ở đây không có ai khác,
ngoài ta?



Trên lý thuyết là không. Nhưng một khi ta
đến được, kẻ khác cũng có thể. Nhưng theo
ta biết thì không có ai khác ngoài chúng ta
đầu.

Thế à!



Trong đó họ nội gì lại
không được. Đó rồi xem.

Ừ, cứ kiên
nhẫn xem!



Các bạn, chúng ta dự tính sẽ ở một ngày trên mặt trăng, nghĩa là 14 ngày ở trái đất. Nhưng lượng oxy cung cấp sẽ không đủ vì phát sinh thêm hai người. Vậy nên ta sẽ rút xuống còn 6 ngày.



Do đó ta phải khẩn trương lên. Wolff và tôi lập đặt thiết bị quan sát còn Tintin và Thuyền trưởng chờ những bộ phận của xe tăng trình sát xuống và lắp ráp lại. Đồng ý chứ? Được, bắt tay vào việc thôi



TRÍCH TỪ SỔ NHẬT TRÌNH CỦA GIÁO SƯ CALCULUS

Ngày 3 tháng 6 - 23 giờ 45
Mười thành viên chuyến bay lên. Tôi và Wolff lắp đặt hệ thống quan sát.
Xảy lúc 22 giờ. Haddock và Tintin bắt đầu xếp xe tăng.
Ngày 4 tháng 6 - 8 giờ 30
Vận hành lần 1 giờ. Kết quả thành công.
Lên Camera của vị trí. Máy ảnh ở địa điểm.

Calculus gọi Trái đất. Tất cả thiết bị đã sẵn sàng. Chúng tôi tiến hành quan sát.



Hãy quan sát đi anh bạn! Sẽ hữu ích lắm đấy... cho chúng tôi! Ha! Ha!



TRÍCH TỪ SỔ NHẬT TRÌNH CỦA GIÁO SƯ CALCULUS.

Ngày 4 tháng 6 - 21 giờ 50. Có sự ngạc nhiên Wolff và tôi nhận ra lần cuối cùng sự quan sát thành công. Những thông tin được gửi đến của bộ phận 9 và 9.9. Thuyền trưởng và Tintin giờ hoàn thành việc lắp ráp. Ngày 5 tháng 6 - 11 giờ 20. Vào giờ trưa, Tintin và thuyền trưởng đã được chiếu sự tăng "Trái đất".

Calculus gọi Trái đất. Chiếc xe tăng xong rồi. Tintin sẽ thử nghiệm đầu tiên. Cậu ấy đã vào khoảng 10.



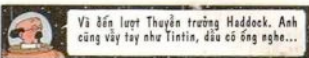
... Tintin đã sắp cửa, cho không khí ngập cabin, mặc đồ bình thường và điều khiển xe tăng trong lúc Thuyền trưởng giám sát.



À! Tintin đã nhô lên khỏi buồng lái phủ kính. Cậu đang chào và ra đầu mọi chuyện đã đầu vào đấy.



Và đến lượt Thuyền trưởng Haddock. Anh cũng vậy tay như Tintin, đầu cổ ống nghe...



Xin chào, Haddock sẵn sàng xuất phát. Tintin ơi, ta nhớ neo thôi!

O.K. Xuất phát!

Chúc may mắn!







TRÍCH TỪ SỔ NHẬT TRÌNH
CỦA GIÁO SƯ CALCULUS.
Ngày 6 tháng 6 - 13 giờ 40.
Ngày nay sẽ đi vào lịch sử của
nghiên cứu học. Chúng tôi đã thành
công trong việc đưa trực tiếp học sự
nhất, học toàn chỉnh sự vật
học ngay phủ một trời ở tư duy
tư. Một giờ trước Wolff, thành
trưởng. Tulin và Sonny đã tham
hâm bằng xe tăng đến những
mũi tên Ptolomaeus.





Xem đằng sau từng đứ đứ kia!

Như cô đường vào hang động ấy.



Đúng như tôi nghĩ. Chúng ta xuống xem thì hay hơn.

Được, cháu xuống đây. Thuyền trưởng đi không?

O.K. Tôi đi!



Wolff, anh nói đúng đấy. Chắc hẳn có đường vào hang động.



Này giờ vẫn là cảnh này. Đi nào. Để mình bật đèn lên.



Đời ta từng trải đã nhiều. Nhưng về hang hóc trên Mặt trăng quái quỷ này thì... chịu!



Cứ như thành đường vậy!



Mãng đứ, chuông đứ này... Vậy là ở niên đại nào đó đứ có nước.



Ể, Snowy coi chừng đừng đi xa quá.

Ông ta không chịu nghĩ rằng tôi đã lớn rồi! Cứ tưởng tôi chỉ là con chó cưng của bà nội



WOOOAH!

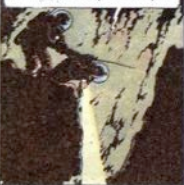


Ôi trời ơi! Mặt kẻ nết! Nhóc rơi xuống mất rồi!

Mau lên! Thuyền trưởng nắm chắc tay nệ châu thừ rơi đèn xuống!



Vực đá lồi chồm quá! Không thể nhìn xa! Snowy ơi! Snowy à!



Bác thảo dây ra và cột vào tảng đá... Mau lên!



Châu đã sẵn sàng chưa...

Vâng... Chúng ta phải cứu Snowy bằng mọi giá. Cột nó vào mòm này cho chắc.



Ừ... Nhưng mạo hiểm quá đấy.



Sao nào?

Được rồi!

Tintin ơi! Cần thận đấy! Coi chừng vũ ống oxy.



Châu biết mà.

Lại một cái vực nữa. Snowy ơi!



Tintin ơi, quay lại đi. Vô vọng thôi. Làm sao Snowy sống sót được nếu rơi xuống cái vực thế này. Quay lại đi Tintin!



Không, có lẽ nhóc chỉ bị thương thôi.

Kẻ nút đang rộng ra. Minh phải cố lên.



Chết! Dây ngắn quá. Minh không xuống được nữa.



Thấy chưa, con lừa! Leo lên mau!

Thuyền trưởng ơi! Có cái gì chuyển động dưới kia kia! Ở đây không xa đâu vực lắm.



Bác nói đúng, châu lên ngay! Snowy ơi! Snowy!



Diên à! Tintin, dừng!



Ta phó mặc cho số phận!



Trời! Bùng à!





Snowy! Nhóc đây à! Không sao chứ? mà chuyện gì nhóc không chịu trả lời hà... A, điện đài của nhóc hỏng

Thuyền trưởng ơi... Snowy đây... Nhóc rất khỏe, nhưng điện đài vỡ rồi. Châu sẽ leo lên lại.



Tintin ơi, cậu đừng nghĩ cớ thể bụng trên sẽ trượt băng này chứ?



Thấy chưa? Đã bảo mà.



Trơn quá lắm sao leo lên được... Chỉ có cách lấy miếng băng sắc vạch thành mấu. Được, tha thử xem



Thuyền trưởng ơi. Thảo bết đây ra và thả xuống dài chừng nào tốt chừng này. Châu với được đây thì châu cột Snowy và bắc kéo lên. Châu sẽ lên sau.

O.K.



Tới rồi!



Bác ơi, còn dây nữa không. Không đủ cột Snowy đâu.

Được!



Rời đây.

Vài phút sau

Tintin à. Snowy đây nè. An toàn rồi.



Tintin à. Bác cột cục đá này vào dây và thả xuống đây.



Được. Ôi bác ơi, châu bắt đầu khó thở.



Châu thấy sợ dây không



Không. Bác ơi, mau lên!

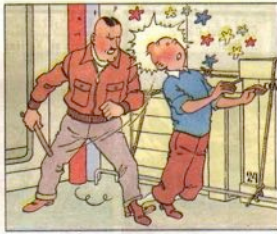




Tạm biệt. Sớm gặp lại!
Tintin sửa máy điện đàm
đấy. Tạm biệt!

Tạm biệt Tintin. Tạm biệt Wolff!

Đến giờ ăn rồi. Tôi xuống kho lấy
một ít cho bữa trưa.



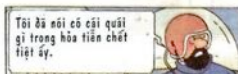


Trời ơi, ông làm gì các con vật tội nghiệp đó vậy?



Rồi, anh bạn à! Nếu một bữa ngon coi nào. Tám ngày này toàn bánh mì khô... Đủ lắm rồi! Đi mau và đừng phí thời giờ!











Mau lên! Snowy bị gậy chân rồi thì phải!

Cái gì? Ta tới ngay đây!



Ê là bác nói đúng. Châu thấy Snowy nằm bất động cách đây vài phút. Nhưng có nhiều việc gấp quá. Châu mang Snowy lên cabin đây.



Sao?

Nhóc gậy chân thật hả?



Nghĩa chừa quần thôi tha! Đồ rác rưởi! Quần giết người!

À nhưng mà ai nói Snowy gậy chân vậy? Chờ một chút, ta xem thử nào.



Yên nào, Snowy thân yêu. Thuyền trưởng sẽ khám cho cậu. Xem nào. Có đau lắm không? Không đau lắm hả?



!?

GẤU! GẤU!



Chúa... chúa thấy đấy. Bác luôn có cách đối phó với súc vật... Điểm mạnh của bác đấy. Nhưng hình như chúng khá hơn chút nào...



Vài phút sau...

Được rồi đây Snowy. Nhóc nghỉ vài ngày sẽ khỏe lại ngay.



Thế nào, quý ông. Bác giải thích đi chứ, Wolff?

Vâng... tôi nói.



Ba năm trước tôi làm việc tại Trạm thử nghiệm tên lửa White Sands ở Mỹ. Tất cả những chuyện này sẽ không xảy ra nếu tôi không mất cử bậc. Tôi nợ nần chực ngập đầu... Một ngày, có người đàn ông gặp tôi ở New York. Hắn nói muốn cứu tôi khỏi cảnh nợ nần để đổi lấy một số thông tin về hạt...



...về những nghiên cứu hạt nhân của tôi. Dần dần hắn gây áp lực bắt tôi tiết lộ những bí mật thật sự. Lúc đầu tôi từ chối. Nhưng những người chủ nợ rình rập tôi, săn lùng tôi. Tôi chấp nhận. Tôi trở thành một gián điệp cho đến một ngày, tôi chống đối và muốn hoàn lương. Tôi trốn qua Châu Âu, lưu lạc đến Syldevia và xin việc ở một trạm nguyên tử.



Khi gặp các anh ở Sprođj tôi thật vui mừng và quên hết chuyện cũ. Rồi sau đó họ tìm ra dấu vết của tôi và ép buộc tôi cung cấp chi tiết về cuộc thử nghiệm tên lửa. Sơ bị tiết lộ về quá khứ, tôi cần rùng đầu hàng.



Vậy ra anh cấp bậc hết các kế hoạch phản bội này với tất cả dữ liệu điều khiển điện đài!

Vâng, chính là tôi đây ạ!



Và cũng chính anh gần như đã bịp cái đầu tôi ở hành lang Trạm Sprođj. Anh xò mũi chúng tôi chứ gì!



Khoan đã thuyền trưởng. Chúng tôi cũng muốn hỏi từ nhân một vấn đề.

Một vấn đề hết sức nghiêm túc!



Tủ Sách Mini

www.truysach.com



Khi vô ý cắt đứt cầu chì, Tintin đã gây tai họa. Thêm nữa, lúc rút xuống, phi thuyền đã bị hư hại nghiêm trọng. Cần có thời gian sửa chữa. Nhưng cháu cứ kể tiếp đi Tintin.



Cháu kể tới đâu rồi? À, khi hòa tiễn tới đất, cháu mở cửa và hạ thang xuống cho các bác có thể leo lên. Mang theo súng lục và mô lét, cháu im lặng leo lên cabin và thấy họ đang cãi nhau.



Gã này buộc Wolff phải hợp tác ở bệnh phòng và chuẩn bị bắn Wolff. Cháu phóng mìn lết làm rơi súng của gã. Ngay cái lúc mà, Jorgen thần mẩn, ngài không còn là đại tá Boris nữa.

Sao cháu biết con vượn người này?



Đạ, chúng cháu gặp họ ở Syldavia trong vụ việc vua Ottokar, dưới lốt Boris, hẳn là trợ lý của vua Muskar XII, người đã bị hấn phản bội. Tôi thắng hiệp đầu, nhưng ít lâu sau dường như hấn hiệp hai.



Và bây giờ chúng ta sẽ giam giữ hai tên này.

Cái gì? Trong lúc chúng ta đang thiếu oxy, chúng ta lại đeo thêm hai tên này. Bỏ chúng lại mặt trắng đi.



Chúng ta phải hao hiệp hơn chứ, thưa thuyền trưởng. Bây giờ cứ đem chúng xuống và trói chặt chúng lại.

Tỷ cháu! Nhưng rồi cháu sẽ hối tiếc hành động tử tế này. Nhớ lời chú nhé! Cháu sẽ hối tiếc!



Dù sao, con cừu non à, ta cũng siết các áo chân xinh đẹp này để người ấm và xinh nữa! Bằng tay, đồ chết dẫm! Dẫm bừa hoàn hảo!



Làm cái gì cũng được. Nhưng mong ngài đủ lịch sự để đừng phun nước bọt vào mặt tôi! Ướt nhẹp!



Cái gì? Tôi... ưt à? Quân súc sinh, người dẫm! Người dẫm xúc phạm một người cao thượng khi thế như ta ư? Sinh vật kia!



Bình tĩnh à! Bình tĩnh với các con gián thôi thì đó ư! Dẫm mới ta thế à! Bình tĩnh! Ta thế đó được không!



Anh có nghe hấn lằng mọ tôi không!



Đến lượt Calculus!

Ồi chúng ta lo tránh đi thôi!



Thời nào, sự việc qua rồi. Bắc xuống khoang coi hai tên tù binh đi.



Phải đấy. Và ta sẽ bắt liên lạc với Trái đất và kể lại những gì đã xảy ra.



Hồ tiên Mặt trăng gọi Trái đất. Có nhiều chuyện lớn đã xảy ra. Một kẻ phù hợp tử thế lực nào không được biết đã bị mặt ẩn náu vào phi thuyền.

Wolff là đồng loa của hân. Vâng, Wolff! Hôm nay chúng tìm cách nắm bắt điều khiển phi thuyền. May thay chúng tôi phát hiện, bắt giữ và kết thúc âm mưu của bọn chúng...



Trong khi đó...

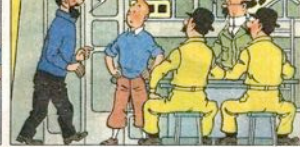
Ngồi đó! Nếu các người tự cỡi trời được, lũ khốn, ta cam kết sẽ uống toàn nước là trọn đời ta!



Vài phút sau...

Xong rồi! hai tên tù nhân khôn kiếp đó!

Được. Giờ nghe này



Kiểm tra bên ngoài và theo dự tính sơ bộ của ta, sẽ mất 100 giờ hoàn tất những hư hỏng cần thiết.



Thêm các khoản thời gian đổ vào hành trình trở về, rồi oxy tối đa chỉ đủ cho 100 giờ nữa. Nghĩa là khởi động cho phi thuyền xuất phát xong, chúng ta liêu mạng về trái đất như thủy ma!



Dù sao chúng ta vẫn sống. Nên vẫn phải bắt tay vào việc ngay. Bằng mọi giá phải hoàn tất mọi chuyện trong thời gian nhanh nhất có thể được.



Chúng tôi đây. Bắt đầu công việc sửa chữa. Cho chúng tôi nghe ít nhạc để tăng nhuệ khí.



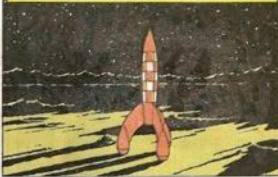
Nào, phải làm việc thôi. Châm dứt những suy nghĩ vớ vẩn. Sẽ được nghe nhạc. Chẳng có gì làm phấn khởi bằng âm nhạc!



Dài phát thanh Klow đây, Chương trình nhạc cổ điển bắt đầu bằng bản "Người dạo mô" của Schubert



Thời gian trôi, Đêm nhẹ nhàng bao phủ mặt đất hoang vắng...



Bay mười hai giờ trời qua...

Hòa tiền Mặt trăng đây... Công việc rất tốt. Không có gì thì nửa ngày sẽ xong. Tuy vậy phải bỏ xe tăng và thiết bị quan sát ở lại để tiết kiệm thời gian vì oxy còn quá ít.



Những thiết bị lưu trữ, camera, xi-lanh oxy vẫn giữ lại. Tintin và thuyền trưởng đi gom chúng lại rồi. Tôi ngừng để chuyển qua liên lạc với họ.



Tintin ơi... Calculus đây ... Sao rồi?



Cảm ơn bác, ổn rồi. Nhưng mặt trời biến mất. Chỉ có đỉnh núi hiện rõ ở chân trời.

Nhưng chúng ta cũng không đến nơi không nhìn thấy, vì còn ánh sáng tuyệt vời của trái đất.

Pom Pom Pom. Và họ thấy mưa trong ánh sáng của trái đất.



Chấu và thuyền trưởng đã để lại thông điệp trên xe tăng cho kẻ nào sau này theo gót chúng ta. Nhờ chúng ta chết đi ít ra có cùng nhắc về cuộc thám hiểm kỳ diệu đầu tiên ở Mặt trăng. Bây giờ chúng tôi về đây.



15 phút sau...

Xong rồi thưa giáo sư.

Tốt. Việc sửa chữa cũng hoàn thành. Mặt đất vừa ra lệnh bây giờ 16 giờ 52. Chúng ta còn hai tiếng nữa.



Ta nghĩ nên nằm nghỉ, tiết kiệm Oxy. Nhưng thuyền trưởng còn phải xuống khoáng và bắt chúng đi nằm, khỏi phải chịu đựng quá nhiều

Cái gì? Anh muốn ta mời họ ăn điểm tâm nữa sao?



Giữ họ đã điên rồi! Lại còn cung chiếu như em bé vậy. Có giới hạn chứ! Dầu sao mình vẫn phải đi.



Yên nào! Vòng cuối vẫn chưa đứt được! Có người vào kia!



2 giờ sau...

Mặt đất gọi...
Lắng nghe...



Còn ba mươi giây nữa, hai mươi - mười chín - tám - bảy - sáu... năm... bốn... ba... hai... một... không!



Ta bấm nút...và cầu mong được bình an... Không thì chết mất!





Thành công rồi! Tuyệt quá!



Và để thay đổi, đồ chết tiệt, chúng ta sẽ ngủ xiu cả thôi...



Vẫn còn lại vài dấu chân, vết tích của những kẻ thám hiểm đầu tiên đến mặt trăng



Họ đang bay về đây! Vấn đề duy nhất là Oxy! Dù sao vẫn chuẩn bị cho việc hạ cánh.



Bộ phận hạ cánh đây à? Graeveni hả? Baxter đây... Nếu tốt đẹp, phi thuyền sẽ đáp xuống trễ vào hôm nay. Hãy chuẩn bị mọi thứ kỹ càng: xe cứu cứu, động cơ chứa chấy... thêm một vài cục điện vì có thể họ không còn sức mở cửa. Nhớ nghe!



Baxter à, không ổn rồi. Phi thuyền bay sai hướng. Có chuyện gì thế nhĩ...



Theo hướng Sao Mộc! Hộp số bị trục trặc ăy mà... Hay là con quay hồi chuyển hoạt động kém. Cần phải điều chỉnh lộ trình bay ngay. Walter gọi họ mau!



Mặt đất gọi! Hỏa tiễn Mặt trăng? Nghe rõ trả lời...



Không trả lời. Trời ơi mỗi lúc họ càng lệch xa hơn. Ôi trời! Họ đang tiến về cõi chết!



Mặt đất gọi... Nghe rõ trả lời...



Nào giờ tay lên! Đứng!... Cò vào tay ai nấy phút mà! Xin chúc mừng: Sau các bộ rìa mề này cò hai phụ tá thông minh gồm đây chứ!



Ha! ha! ha! Khi chúng mày khâm dầy trời đã quyết định phải xiết chặt khóa tay hơn. Và ta đã sẵn lòng xin chúng mày đừng vội.



Đủ rồi đấy! Quý ngài thọ mạng tôi, nhưng tôi thì không. Chẳng còn nhiều oxy để nói lung tung và dùng mồi thế này.



Nhưng ông đã hứa là họ sẽ đi nguyên vẹn.

Và máy cũng dần dần đến mức tin ta. Cút đi và để ta kết liễu đời chúng



Jorgen, không! Không bao giờ được làm thế!

Mắc mớ gì tôi vậy? Cút đi!



Cút mau! Đồ điên! Thà ra ngay!

Giữ hân đi Wolff!



Mặt đỏ gọi Hồn tiên. Mặt trắng chuyển gì vậy? Có tiếng gì như tiếng súng nổ...



Xong rồi. Chúng ta chẳng làm gì được nữa.



Calculus đây... Kinh khủng quá... Jorgen tự mở dây trời và tỉnh giấc chúng tôi. Wolff can thiệp vào... Jorgen cò súng... và khi giằng cò hân đã tự lảnh viêm đạn ngay tim...



Không... tôi không có ý định đó... không...

Châu biết rồi Wolff à. Không cần tự đổ lỗi mình như vậy. Kính của bác đây nó và hãy bình tĩnh. Châu tin bác mà.



Cái gì! Tên gián điệp toàn cầu này à! Phương phản bội! Thà hân tự do à! Con rắn độc này sẽ thức cơ chơi chúng ta một vở. Xương khoảng ngay, xích hân lại!



Ơ, cái gì... mình bị cái gì thế này...



Ta biết rồi... Khi các-bô-nít đang tích tụ lại... và khi anh tức lên thì...

Giáo sư nói đúng đấy. Bình tĩnh lại thuyền trưởng à!



Làm gì cũng được! Nhưng nếu con nhện Wolff này giờ trở gí nữa các anh rằng lo lấy! Tôi hết trách nhiệm rồi!



Dùng lo, không có gì nữa đâu. Châu bùa ốm mà. Chúng ta nên nam nghị để tiết kiệm oxy thôi.



Nhưng trước tiên phải giải thoát cho hai thám tử cái đã. Còn xác Jorgen thì sao?

Cho hắn đi thăm hiểm vũ trụ chứ sao!



Vai phớt sau...

Trái đất đấy. Các anh đang cách điểm xuất phát 31.000 dặm. Thế nào rồi?



Hồ tiên Mặt trăng nghe đấy. Khi các-bô-nít đang hoành hành. Khó thở quá, nhưng vẫn còn chịu đựng được.



Mọi người đang lơ mơ ngủ. Tôi rằng chống chọi con buồn ngủ này.



Đừng chống chọi! Ngủ đi Tintin! Chúng tôi sẽ đánh thức cậu lúc đến giờ hạ cánh.



Thời gian trôi...

Mọi người đã ngủ hết. Đến lúc ta phải dậy thôi.



Mong là đừng ai thức dậy!



Bác đi đâu vậy Wolff!



Suyt! Nói nhỏ thôi! Ta xuống khoảng đây... hình như còn một cái xi-lanh oxy nữa dưới đó.



Đợi tôi hồi đã! Thuyền trưởng đặc biệt bảo tôi thông báo chỉ tiết mọi cử động của anh mà.



Khó tin thật! Hắn không bao động! Lăn này ta nắm số phận rồi! Trót lọt rồi!



Nửa giờ sau...

Mặt đất gọi Hỏa tiễn Mặt trăng.
Nghe rõ trả lời... Mặt đất gọi...



Nghe rõ không!
HỎA TIẾN MẶT TRĂNG!

Cái gì? A!
Vâng! Có tín hiệu điện đàm...



Hỏa tiễn Mặt trăng... Tintin đây...

A! Cũng biết sợ á!



Nghe này... còn 15 phút nữa trước giờ hạ cánh

Rủ! Chúng tôi sẽ chuẩn bị!



Mung bất nhiễm từ vào, 15 phút nữa chúng ta lại ngược hỏa tiễn lại



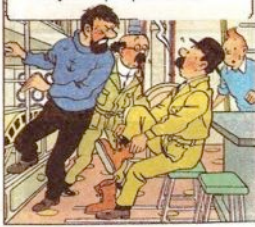
Ồi! Lại các trò nhào lộn tròn không! Ta vừa mơ thấy ta về bên lỗ sỏi ở Marlinspike với con mèo yêu dấu... Vả...



Wolff! Tên ôn dịch Wolff đâu rồi! Giường hán trống kìa!



Đừng lo! Thuyền trưởng! Wolff xuống khoang cách đây vài phút thôi mà.



Người để hán đi hủ tên khốn? Cả khi ta đã bảo người trông chừng hán á?



Tôi cô trông chừng đấy chứ!
Nhưng hán bảo chỉ đi vài phút thôi!

Vả câu cũng khoái lắm anh hùng rom lắm! Có trời mới biết Wolff đang chơi nước cờ gì nữa đây.



Xuống khoang mau! Có lẽ đã quá trễ!



Nếu anh bạn của ta chơi một vớ nửa thì chúng ta ra cái thể thống gì hả?



Đầu, hán trốn đầu, tên găng-tơ ấy!

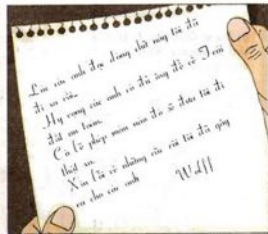


Đồ ôn dịch! Đồ! Thấy không! Ta đã bảo mà!



Tủ Sách Mini

www.tuhsachmini.com



Đi đâu ư! Chết tiệt, ôi đốc nạn
chai whisky này. Rượu là thứ độc
được hoàn hảo ngấm từ từ, từ từ...



... như tôi đã từng
biết! Và tôi đâu có
vội gì...



Dù rồi, Thuyền
trưởng ă. Đi năm đi.
Không đủ thời giờ
cho bác say xin đầu.



Chết tiệt, tại sao không? Có cần để
dành vài linh hồn để cấp cứu không?
Có không nhỉ?



Một ngàn phần trăm là chúng
ta kết cuộc sẽ như cá trích
hụn khối đông hợp. Rồi sẽ
cấp cứu hết thầy chúng?



Thuyền trưởng, xin nhớ say rượu
ở nơi công cộng là phạm pháp.
Đi năm đi!



Hai... hai tên ớn dịch... Họ cần hai
tên với Dunch và Judy trên kia kia.
Lê ra các người
nên ở lại...



Lần này yêu cầu anh
xin lỗi!



Vâng, anh phải xin lỗi
chúng tôi!

Ồ! Một chọi bốn! Tôi thua!



Nửa giờ sau...

Hồ tiên-Mặt trăng đây. Không
thờ được nữa rồi... Đã dùng hết
xi-lanh cuối cùng... Ai này đều
bất tỉnh... Tôi không biết có qua
nổi không...



Baxter đây! Gắng lên Tintin! 50 ngàn
dặm nữa thôi... chỉ một tiếng nữa...
Cần đảm lén và đừng bỏ cuộc nghe
Tintin! Rồi sẽ ổn thôi!



Cảm ơn bác Baxter... Châu sẽ
cố... cầm cự... đến cuối cùng
... Châu...



...e rằng... không
đủ... s...sức! Tạm
biệt!



Ừ! Tạm biệt! Cầu cho chúng
mày chết khô chết hóc trên
đó! Jorgen và Wolff chúng làm
hồng việc hết! Tại tao không
thèm cái hỏa tiễn thổi tha đó
đều... Thử mà chò quý hờn...



Tú Sách Mini

Gần nửa giờ, hòa tiên phóng về trong Trái đất

Mặt đất đây... Các anh còn bay 8000 dặm nữa... Chuẩn bị cho bộ phận lái tự động.



Hòa tiên-Mặt trăng... Tin tin đây... Vâng... Tôi hiểu... sẽ cố gọi giáo sư đây...



Giáo sư! Giáo sư! Gặp về nhà rồi! Dậy đi... Phải vận hành bộ phận lái tự động...



Giáo sư ơi! Vì Chúa! Làm ơn... vô ích thôi... Trời! Phải làm gì đây?



Mình phải... phải cố xem... không còn ai... Mình ngột ngột quá...



Mình... phải đến... cầu thang...



Tôi rồi. Nhưng... yếu sức quá...



Hoa mất... quá...



Mặt đất đây... Có ai trong buồng lái không?

Nào... cố gắng cuối cùng...



Mặt đất gọi...

Tôi... tôi... đây...



Mặt đất gọi Hòa tiên-Mặt trăng mau bật nút lái tự động... Nghe rõ không?



Hòa tiên... Nghe rõ trả lời... Nghe rõ...



Nghe rõ trả lời... Trời ơi... Trong tích tắc nữa thôi... đừng bỏ cuộc... Các anh đang lâm nguy đấy.



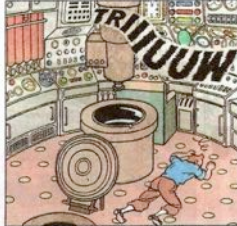


Một đút gọi...
Tintin ơi, trả
lời ngay!



Vô ích thôi. Cậu ấy ngắt
xiu rồi. Walter nhấn tín
hiệu báo động, càng to
càng tốt... Chỉ cách này
mới làm cậu ta tỉnh thôi.

Vâng, ta
thử xem.



Cái gì? Vâng...
vâng... bộ phận...
lái tự động...



Allô! Tintin đây... tắt tín
hiệu đi... tôi bắt đây...
Chắc... được rồi

Ồ! Kịp rồi!



Tốt lắm Tintin. Đi nằm
đi... Đủ sức không?
Tintin ơi...



Cậu ấy lại ngắt nữa. Không sao,
chuyển cần làm đủ làm. Tôi ra bộ
phận hạ cánh đây!

Được. Chúng ta
sẽ liên lạc qua
điện đài.



Bộ phận quan sát gọi
chỉ huy. Phi thuyền chỉ
cách Trái Đất 900 dặm.
Vài phút nữa động cơ
phụ sẽ thay thế động
cơ hạt nhân



...phi thuyền bây giờ cách ta 550 dặm...



Động cơ hạt nhân vừa dừng. Động cơ phụ sẽ thay thế
một hai phút... Nhưng có chuyện gì vậy?



Trời ơi... Động cơ phụ không chạy... Hỏa tiễn lao xuống
như sao băng vậy, Họ sắp nổ tung ra từng mảnh.



Tủ Sách Mini

www.trantriviet.com

Hoan hô! Động cơ phụ chạy rồi! Còn hai mươi phút nữa sẽ xuống tới!

Cầu mong họ vẫn sống sót!



Trong khi đó, tại trạm tiếp đất, các quan sát viên bốn chân tìm kiếm bóng đang lao tiến trên bầu trời.



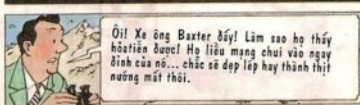
Trời! Nó kia!



Nhìn kia! Có chiếc xe cũng vừa tới!



Ồi! Xe ông Baxter đấy! Làm sao họ thấy hoạt hình được! Họ liêu mạng chui vào ngay đỉnh của nó... chắc sẽ đẹp lẹp hay thành thịt nướng mất thôi.



Ồi! Dừng!
Hỏa tiễn kia!
Dừng mau!

Mau lên tài xế.
Chúng ta phải đến
kịp khi nó đáp xuống.



Xe chữa lửa gọi đây... Hòa tiền đáp xuống rồi... Xe ông Baxter rất khó thấy vì khói bay mù mịt.



Tôi e rằng xe cháy mất và... không! Họ kia kia!



À! Ông Baxter! Ông làm chúng tôi thất tim đấy! Không bị thương? Không cháy à?

Không, nhưng hòa tiền... gọi họ mau!

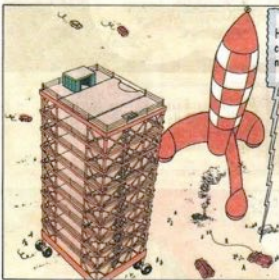


Hòa tiền Mặt trắng nghe đây... Các anh đã hạ cánh... Mở cửa đi...



Hòa tiền Mặt trắng! Dàn cần cầu đang đến. Tôi nhắc lại, mở cửa đi!

Không trả lời... Phải đọc môi vào được. Mang cưa điện tới đây



Vài phút sau...

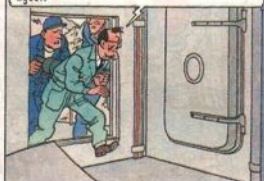
Được rồi!



Mau lên!



Bây giờ đến cửa khóa hơi! Có thể mở từ bên ngoài!



Trời ơi, không một tiếng động. Ta vào đây như vào một nhà mồ.

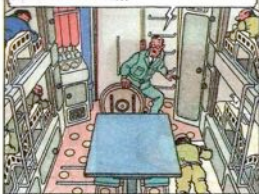


Tủ Sách Mini

Giáo sư! Tintin ơi!
Thuyền trưởng!



Muộn mất chừng! Chẳng có cử động nào!
Xin chào! Xin chào!



Giáo sư ơi! Giáo sư!
Vô ích thôi!



Mang họ ra ngoài và tiếp
oxy ngay! Mau! Ta sẽ lên
cột Tintin, cậu ấy ở trên
buồng lái đó



15 phút sau...

Ồi! Hết mỡ mất kia!



Tôi... ở đâu thế này? Chuyện gì?
Hồi tiên...

Dừng lo... Cháu đã khỏe...
Trái đất đây mà.



Khỏe ư? Trái đất? Thật không? Vậy
còn mọi người? Còn Snowy?

Giáo sư và hai thám tử đã qua
con nguy hiểm. Snowy cũng vậy.

Nhưng...



Anh bạn Haddock... Chứa ời...
ng nghiêm trọng hơn nhiều... ta
sợ rằng...

Nghĩa là sao? Thuyền
trưởng đâu?



Kìa kìa! Trên cẳng ấy.

Trời ơi!



Không thể được!
Thuyền trưởng



Bác ời, cháu nè. Tintin đây nè.
Bác tỉnh dậy đi. Chúng ta về tới
rồi! Bác ời!



Không có dấu hiệu sống! Bác có thật tin là...

Ồi! Mạch của hắn thất thường
và rất yếu...



Nhưng cháu trông đợi gì ời? Tìm hân
gần rứa ra. Không đáng ời... nhiên nếu
những gì họ nói cho bác là ờng. Hình
như hân là một tên ngôn ời kỳ dữ lắm!



Cái gì! Ta nghe rõ mà! Không phải
mơ! Có ai vào nhức Whisky mà!







HOUSTON PUBLIC LIBRARY



R01199 96116

